

IN SACROS CONCENTVS, ALIQVOT
 PSALMORVM DAVIDICORVM, à SERENISS: DN.
 Electoris Saxoniae, &c. Capellæ aulicæ Magistro, & Chori
 Musici Directore HENRICO SCHVTZIO, editos.

EPIGRAMMA.

Apripedis fugeret cum Syrix Panos amores,
 Versa in arundineos est ea tunc calamos.
 Iste tamen calamis daret oscula, & insuper illos
 Comprimeret manibus, comprimeret pedibus.
 Sub calamis Dea suspirans, spirantibus auris,
 Ex calamis querulam protulit Harmoniam.
 Pan igitur vocis dulcedine captus amicæ,
 Cera unâ ut junxit dispariles calamos.
 Ars nova repperta est, nomen tenuitq; puellæ:
 Pneumatis Organici nunc sibi nomen habet,
 Verùm ut ab immundis immunis amoribus esset,
 Templorum est castis tota dicata tholis.
 Cannea quæq; prius fuerat, post stannea facta,
 Ex Auro, Argento est deniq; ficta Dea,
 Multiplicesq; sonos, animata tumentibus, edit,
 Follibus, ut digitis tacta fit, aut pedibus.
 Nunc clangore tubas simulans, crotalosq; loquaces,
 Nunc tremulos lituos, tympana, sistrâ, lyras,
 Posticò, anticò! Citharas, & cymbula! gestit
 Mille per & plures se variare modos,
 Diversis, diversa, locis, hæc culta magistris
 Diversis fuit, atque artificum ingenijs.
 Quis novus hic autem juvenilia tempora Myrtho
 Cinctus, cui patriam Leucopetræa dedit?
 SCHVTZIVS est, Italo quem tinctum Phœbus acetò
 Abluit, & dignum fecit amore Deæ,
 ENSIGER & Syringa suam cui credidit, & cui
 Diva sacros aditus credidit ipsa suos.
 Accubitu cuius digitali & mota pedali,
 Gaudet, ovat, plaudit, flet, dolet, atque gemit.
 Davidicæ & psallens Citharæ Meletemata, novit
 Arte movere homines, arte movere DEVM.
 Chromaticumq; melos, nunc vocem vertit in assam,
 Dorica sive ea sit, Lydia, seu Phrygia.
 SCHVTZI Melpomenes filii, quoq; cætera Regis
 Psalmographi digitis cantica prome tuis.
 Facq; DEI laudes homines celebrare canoris
 Vocibus, Organicos te moderante tubos.
 Sic Orlandinæ tua laus erit æmula laudis,
 Inq; DEI sacris semper honora choris.

In gratiam amici sui ita lusit

S. E. S. S.

Iohannes Scussius: